

forhold til ikke at ændre er 600 mio. kr. og ikke 900 mio. kr., som fru Charlotte Antonsen antydede. De 600 mio. kr. er inklusive det, der er den afledede virkning ovre på satsreguleringen.

Hvad der jo så samtidig, skal jeg – bare rent teknisk – gøre den borgerlige opposition opmærksom på, betyder, at halvdelen af denne forbedring på statens finanser kommer fra en besparelse på overførslerne og ikke er en skatteforhøjelse.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Det er hr. Frank Aaens indlæg for et øjeblik siden, som kalder mig på talerstolen. Jeg synes, det er et uhyrlig groft angreb, hr. Frank Aaen retter mod Det Konservative Folkeparti: at vi kun har uhæderlige motiver og tankegang til grund for den skattepolitik, vi fører, nemlig at vi kun vil gå de riges ærinde.

Den skat, som vi taler om her, nemlig bruttoskatten, rammer jo rent faktisk alle og dermed de dårligst stillede mest. Hvis hr. Frank Aaen havde hørt efter, hvad jeg sagde, da vi behandlede lovforslaget her ved førstebehandlingen i fredags, så havde han også noteret sig, at jeg sagde, at Det Konservative Folkeparti ikke er modstander af arbejdsmarkedsbidraget som sådan; men vi forudsætter, at man bruger bidragene til de formål, de er øremærket til.

Vi forudsætter samtidig, at såfremt ledigheden falder, så skal arbejdsmarkedsbidraget også falde. Ellers bliver det alene en ny skat – og det er, hvad vi ser bruttoskatten eller arbejdsmarkedsbidraget nu er blevet til; det er alene blevet til en ny skatteskrue.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg beklager, at jeg er nødt til igen at gå herop og korrigerer en misforståelse fra fru Pia Christmas-Møller: Jeg betegnede ikke forståelsen mellem regeringen, Enhedslisten og SF som ren teknik, men det lovforslag, vi behandler nu, grunden til, at satsen hæves fra 7,9 til 8 pct., er ren teknik.

Når jeg nu er på talerstolen, så vil jeg bare minde om, at Det Radikale Venstre for en del år tilbage var i regering med Venstre og De Konservative, og på det tidspunkt udarbejdede vi det, vi kaldte »Økonomisk reform«, som indeholdt nøjagtig den samme konstruktion, som vi snakker om i dag. Det var godt nok kun 5 pct. dengang, men alligevel var konstruktionen fuldstændig mage til.

Dengang var Det Radikale Venstre også tilhængere af det, og det er vi stadig væk. Men jeg er klar over, at når Venstre og De Konservative flytter sig fra regeringsbænken til oppositionsbænkene, så skifter man mening om den politik, man ellers var enig i.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Når andre har gang i et godt slagsmål, så skal man jo nogle gange undlade at blande sig. Slagsmålet om, hvorvidt dette her er et arbejdsmarkedsbidrag, eller det er en bruttoskat, pågår jo livligt mellem regeringen og de borgerlige, og jeg synes, regeringen måske på nogle strækninger har et problem dér.

Det har vi til gengæld ikke. Vi kan godt kalde det her for en bruttoskat; men det sjove er vel, at det kan De Konservative også. Jeg forstod i hvert fald reportagerne fra Det Konservative Landsråd sådan, at Det Konservative Folkeparti faktisk går ind for øget anvendelse af bruttoskat. Derfor er det meget forvirrende i dag at høre et stormløb mod en ændring fra 7,9 pct. til 8,0 pct., når de selv går ind for en øget anvendelse af bruttoskat. Der er noget, som slet ikke hænger sammen.

Fru Pia Christmas-Møller spørger, om de aftaler, der er lavet med os, er ren teknik. Det er de da overhovedet ikke. Det er da politik, det her. Det er politik, at vi skal have skaffet et antal hundrede millioner kroner for at få finansieret nogle beskæftigelsesinitiativer, for at få finansieret nye ordinære job i kommunerne i stedet for puljefjob, for at få finansieret en øget indsats inden for økologi, inden for jordrensning, inden for vedvarende energi osv., osv., masser af gode initiativer. Det skal der penge til. Vi er villige til at finde dem i modsætning til de borgerlige.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Finansministerens indlæg forbløffer mig noget for ikke at sige meget.

Jeg husker meget tydeligt, hvordan finansministeren, da vi skiltes i forbindelse med sammenbruddet i de store forligsforhandlinger, meget indtrængende anmodede om, at de ting, vi havde diskuteret, ikke skulle være at læse i dagspressen efterfølgende, ikke mindst de ting, der havde været på bordet om forskellige skatteændringer.

Det synspunkt kan jeg forstå finansministeren nu har forladt. Det må jeg så tage til efterretning,